2. Fructus generatim, qui? *T.* 13. *n.* 104. Fructuum appellatione in Jure, qui veniant? *n.* 105. Obligatio reſtituendi fructus rei alienæ, qualiter intelligenda? *num.* 106. Inter fructus continetur collatio Beneficiorum Eccleſiaſticorum, *num.* 104. Fructus alii ſunt naturales, alii induſtriales, *n.* 107. *& ſeq.* Fructus civiles non conſtituunt tertiam fructuum ſpeciem, ſed reducuntur ad induſtriales, *num.* 108. Fructus naturales, *nu.* 109. Et fructus induſtriales, qui? *n.* 110. In dubio quales ſint, Judicis arbitrio eſt diſcutiendum, *num.* 111. *& ſeqq.* Lac, & lana in pecoribus, an ſint fructus induſtriales, vel naturales? *n.* 112. *&* 113. Fructus percepti, *nu.* 114. Fructus percipiendi, *n.* 115. Fructuſque conſumpti, qui? *n.* 116.

Fructus rei ablatæ unà cum ipſa, & omnia damna illata, an & qualiter teneatur reſtituere ſpoliator? *T.* 13. *num.* 117. Vide infrà ℣. *Spoliator violentus.* Fructus ex re aliena perceptos tenetur reſtituere poſſeſſor malæ fidei, licet violentus non ſit, *nu.* 124. Imò & eos, qui à Domino percipi potuiſſent, *nu.* 125. Fructus induſtriales ex re aliena perceptos, & nondum conſumptos, utrùm bonæ fidei poſſeſſor reſtituere teneatur? *T.* 13. *n.* 120. *&* 127. *& ſeqq.* Utrum is lucretur fructus naturales? *num.* 135. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Poſſeſſor bonæ fidei.* Fructus bonæ fidei ex re aliena percepti, & jam conſumpti, an debeant reſtitui, quando ex eis poſſeſſor non eſt factus locupletior? *T.* 13. *num.* 142. *& ſeqq.* Utrùm fructus tum naturales, tum induſtriales ante litis conteſtationem conſumptos, teneatur bonæ fidei poſſeſſor reſtituere, quando ex eis factus eſt locupletior? *num.* 147. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Poſſeſſor bonæ fidei.*

Fructuum ſequeſtratio. Vide infrà ℣. *Sequeſtratio.*

3. Fructus & commoda rei venditæ, ad quem pertineant? Vide *Emptionis, & Venditionis periculum, & commodum.*

Fructus groſſi, & fructus Præbendæ quid? *Tit.* 4. *num.* 165.

Fructuum nomine quid veniat? *T.* 21. *n.* 47.

FUGA, FUGIENS, FUGITIVUS.

2. Fuga poſt patratum ſcelus facit præſumptionem contra fugientem, *T.* 23. *n.* 104. Niſi appareat alia rationabilis cauſa diſcedendi, *n.* 105.

3. Fugientes è carceribus vel manibus ſatellitum ad loca ſacra gaudent Aſylo, *T.* 49. *n.* 154.

3. Fugitivi Religioſi. Vide *Religioſi fugitivi.*

FUNDARE, &c. FUNDUS.

3. *Fundamentum ubi non eſt, ſuperædificari non poteſt,* *T.* 43. *n.* 1.

Fundatio Beneficii. Vide *Beneficii erectio.*

Fundare Eccleſiam quis dicatur? *T.* 38. *n.* 6.

Fundator Beneficii, an & quas poſſit conditiones in limine Fundationis apponere, *Tit.* 5. *num.* 105. *& num.* 350.

R. J. Fundus dotalis non poteſt vendi, C. II. R. XXXIX. *n.* 10.

FUR, FURTUM.

2. Furtum connumeratur inter crimina excepta, & quomodo? *T.* 18. *n.* 103. Furtivæ res præſcribi non poſſunt; & in quo ſenſu? *T.* 26. *n.* 27.

3. Fures gaudent Aſylo, *T.* 49. *n.* 96. *&* 106.

5. Fures quinam ſint? Vide *Furtum.*

Furtum propriè quid, à quibus & quomodò fiat? *T.* 18 *n.* 2. *& ſeq.* Definitur furtum, *ibid.* Debet eſſe actualis acceptio fraudulenta, *n.* 3. *& ſeq.* Lucrifaciendi causâ, *n.* 5. Rei alienæ, *n.* 6. Mobilis, *num.* 8. *& ſeq.* Datur etiam furtum usûs fructûs, & poſſeſſionis, ut in depoſito pignore, commodato, *num.* 10. Furti Rei ſunt, qui ad illud conſulunt: juvant, *num.* 11. Item qui rem furtivam ſcienter emunt, vel aliàs recipiunt, *n.* 12. Qui furem poſitivè occultant, *nu.* 13. Si res furtiva aliunde recuperari poteſt, nullus tenetur furem indicare, niſi legitimè interrogetur, *num.* 14. Filiusfamilias rem à patre, & Uxor à Marito auferens committunt furtum, *num.* 15. *& ſeqq.* Actione tamen furti non tenentur, *ibid.* Benè verò, qui ope, aut conſilio furtum illorum ſecundant, *num.* 17. Qui rem alicubi inventam accipit animô retinendi, fur eſt: non item, ſi accipit, ut Domino cognito reſtituat, *num.* 18. Inventor rei alienæ tenetur de Domino indagare, *n.* 19. Et per tempus expectare, *nu.* 20. Ac quamdiu, & uſque dum Dominus compareat? *n.* 22. *& ſeqq.* Furtum non committit, qui in extrema neceſſitate quid aufert, *nu.* 24. *& ſeq.* Creditor rem ſibi debitam clàm auferens in foro externo, non item in foro interno, habetur pro fure, *num.* 27. *& ſeqq.*

Furti pœnæ in ordine ad ſolvendum, quæ? *T.* 18. *n.* 28. *& ſeq.* Domino, & cujus intereſt, competit actio furti, *nu.* 30. Etiam contra Impuberem, nec non contra conſulentes, & auxiliantes, *num.* 31. Competit inſuper vindicatio rei contra quemvis poſſeſſorem, *num.* 33. Et conditio furtiva, *num.* 34. Inter criminales pœnas furti eſt etiam infamia, *nu.* 35. Et mors, non quidem antiquo, bene verò novo Jure, *n.* 35. *& ſeqq.* Furti magni & parvi, ſimplicis & non ſimplicis, pœnæ prima vice, *nu.* 38. Secunda vice, *n.* 39. Tertia vice, *nu.* 40. Violenti furti pœna, *num.* 41. Utrùm poſſit quis ob furtum prima vice commiſſum ad mortem condemnari, *n.* 42. *& ſeq.*

Furtum ſacrilegum, quid? *T.* 18. *num.* 54. Et pœna illius, quando cum violentia, vel effractione, *n.* 55. Et ſine hac committitur.

Furto ablatorum reſtitutio non fiſco, nec Judici, nec Officialibus ejus, ſed Domino fieri debet, *T.* 18. *nu.* 44. *& ſeqq.* Et quidem Jure Divino, ac Canonico, *n.* 46. Ad quam faciendam Epiſcopus furem compellere poteſt, ſicut & ſcientes rem furtivam, ut revelent, *num.* 47. *& ſeq.* Furtum etiam inducit infamiam, *n.* 49. Et irregularitatem, *nu.* 50. Si eſt notorium, *nu.* 51. Princeps ſæcularis poteſt abolere infamiam furis, non item irregularitatem, *num.* 52. Fur Clericus præter præfatas pœnas deponitur, *n.* 53.

R. J. Fur à die commiſſi furti ſemper eſt in culpabili mora reſtituendi, C. II.. R. XXV. *n.* 5.

FURIOSUS.

2. Furioſus non poteſt ſtare in Judicio, *T.* 1. *n.* 141. Furioſi confeſſio non valet, *T.* 18. *n.* 20.

R. J. Furioſus non poteſt contrahere matrimonium, C. II. R. LXXVII. *n.* 2.

G.

GABELLA.

3. GAbella quid? *T.* 39. Solus Princeps eam imponere poteſt, *nu.* 40. Et quando? *num.* 41. *& ſeq.* Ab ea ſolvenda, an & quando immunes ſint? *T.* 49. *num.* 248.

GALLICUS MORBUS.

4. Gallicus morbus an, & quando ſolvat ſponſalia? *T.* 1. *n.* 258.

GENERALIS FRANCISCAN.

3. Generalis Franciſcanorum ſolus utitur ſigillô totius Ordinis, ſoluſque dicitur Generalis totius Ordinis S. Franciſci, *T.* 31. *n.* 51.

R. J. Generalis Conceſſio. Vide *Conceſſio.*

Generali diſpoſitioni, derogat ſpecialis, C. II. R. XXXIV. *n.* 15.

GENUS.

R. J. Generi per ſpeciem derogatur, C. II. R. XXXIV. *n.* 8. *&c.*

Genus & ſpecies quænam dicantur in ſenſu Philoſophico & Juridico? C. II. R. XXX. *num.* 18. R. XXXIV. *n.* 2. 3. 4.

GEOMETRICA.

R. J. Geometrica æqualitas in Juſtitia diſtributiva, C. II. R. XII. *n.* 5.

GERMANI.

3. Germani, & conſanguinei qui? T. 20. *num.* 81.

GERMANIA.

5. Germaniæ conſuetudo, & praxis exigendi quinque pro centum, an, & quando ſit licita, ac valida? T. 19. *n.* 55. *& ſeqq.*

GLOSSA.

1. Gloſſa, quantæ ſit authoritatis? P. *n.* 146. *& ſeq.* Ejus authoritas eſt magna, *n.* 147. Non tamen habet vim legis, *n.* 148. *& ſeqq.* Quam opinionem ex pluribus allegatis præſumatur approbare? *n.* 151.

GRADUS.

3. Graduum computatio pro Matrimonio, & ſucceſſione hæreditaria, quomodo in utroque jure fiat, & obſervetur? T. 27. *n.* 6. *& ſeqq.*

4. Gradus affinitatis quomodo computentur & cognoſcantur? T. 14. *n.* 51. *& ſeqq.*

Gradus conſanguinitatis quid? T. 14. *num.* 10. Computatio ejuſdem de utroque jure, *num.* 11. Regula computandi, & cognoſcendi gradus Conſanguinitatis in quavis linea, *n.* 13. *& ſeqq.*

Gradus propinquus ſeu propinquitas debet exprimi in ſupplicatione, A. *num.* 166. *& ſeqq.* Probatur multipliciter, *ibid.* Epiſcopus graviter peccat, & nulliter agit, ſi exequitur diſpenſationis litteras non expreſſo gradu propinquo obtentas, *n.* 168. *& ſeq.* Si non exprimitur, debet peti Bulla declaratoria, illum non obſtare, *n.* 172. *& ſeqq.*

GRÆCI.

1. Græcorum objectiones contra Proceſſionem Spiritus Sancti à Filio, diſſolvuntur, T. 1. *nu.* 27. *& ſeqq.* Græcorum ſtatus ante & poſt ſchiſma, *n.* 38.

GRASSATOR.

3. Graſſator viarum quis ſit? & quando careat Aſylo? T. 49. *n.* 94 *& ſeqq.*

5. Graſſatores viarum, & Latrones, quibus pœnis ſubſint? T. 17. *n.* 24.

GRATIA.

1. Gratia Papalis an perficiatur ex ſola Signatura? T. 3. *num.* 74. Gratiam factam, & Gratiam faciendam, quæ Reſcripta cenſeantur continere? T. 3. *n.* 253. *& ſeqq.* Gratia facta non expirat morte concedentis, etiam re integrâ, *num.* 252. Secus dicendum de Gratia facienda, *nu.* 251. *&* 252. Vide infrà ℣. *Reſcripta gratiæ.*

3. Gratia facta, facienda, & expectativa in materia Beneficiorum quid? T. 5. *n.* 152. & *nu.* 168. Expectativa quid? & quomodo prohibita? T. 8. *nu.* 37. Poteſt fieri à Papa, non item ab Epiſcopo, *n.* 40. *& ſeqq.*

R. J. Gratia mera & libera non committit vitium in acceptione perſonarum, unam alteri præferendo, C. II. R. XII. *n.* 4.

Gratiæ novæ non extinguunt veteres, C. II. R. LXI. *num.* 5.

Gratia alicui conceſſa non debet trahi ab aliis in exemplum, C. II. R. LXXIV. *numer.* 2. *&* 3. R. LXXVIII. *num.* 1.

Gratiam faciendi ſeu jus aggratiandi habet ſupremus Princeps, C. II. R. XII. *nu.* 6. . . . Ob gratiam alicui conceſſum, non eſt in ejus diſpendium retorquendum, C. II. R. LXI. *n.* 2. 3. & è contra, *num.* 10.

GRATIANI.

1. Gratiani Decretum. Vide ſuprà ℣. *Decretum Gratiani.* Gratiani dicta cujus ſint authoritatis? P. *n.* 79. Nonnulli ejus errores referuntur, *n.* 80. *& ſeqq.*

GRATITUDO.

5. Gratitudinis causâ dare temporale, vel præſtare temporale pro ſpirituali, an, & quando ſit Simoniacum? T. 3. *n.* 106. *& ſeqq.*

GRAVAMEN.

2. Gravamen per ſententiam diffinitivam irreparabile, exemplificatur, T. 28. *n.* 16.

GUARDIANI.

1. Guardiani Fratrum Minorum cenſentur eſſe in dignitate Eccleſiaſtica, ſicque poſſunt eſſe Delegati Papæ, T. 29. *num.* 70.

H.

HABITATIO.

2. HAbitatio quid? T. 26. *num.* 104.

HABITUS.

3. Habitus Clericorum. Vide *Clericorum obligatio quoad habitum.*

Habitus Infidelium poteſt aſſumi à Religioſis, qui ad eos mittuntur, T. 1. *n.* 117.

Habitus Novitiorum egredienti non reſtituitur ſed pretium ejus, T. 31. *n.* 122. *& ſeqq.*

Habitus Novitiorum eſt triplex, T. 31. *n.* 176.

HÆRES, HÆREDITAS.

1. Hæres cenſetur eſſe eadem perſona cum Teſtatore; T. 3. *n.* 134.

2. Hæredis & defuncti perſona, in Jure cenſetur eſſe una, & qualiter? T. 7. *num.* 32. Hæredes, aliique ſucceſſores, in quos tranſivit inſtantia, tenentur jurare de calumnia, non obſtante juramento Prædeceſſoris, *num.* 31. Hæres cenſetur eadem perſona cum defuncto, T. 14. *num.* 31. Actiones perſonales tranſeunt ad hæredem; quæ? *ibid.* Actio de dolo an tranſeat in hæredes? *num.* 30. *&* 31. Actiones illæ quæ veniunt ex delicto, ad hæredem non tranſeunt, niſi quatenus ad eum pervenit, *ibid.* Hæres cenſetur eadem perſona cum defuncto; ac proinde ſcriptura confitentis, probat contra ejus hæredem, T. 22. *nu.* 175. Pro hærede ſcribentis defuncti, an probet hujus Liber rationum? T. 22. *n.* 106. Hæres Vaſſalli cur à principio ſoleat præſtare perſonale juramentum, an tranſeat ad hæredes? *n.* 102. *& ſeq.* Vide infrà ℣. *Juramenti promiſſorii obligatio.*

Hæres defuncti tenetur adimplere votum reale defuncti, T. 24. *num.* 108. Idem dicendum de Juramento reali Deo facto, *ibid.* Pactum tibi factum, extenditur ad hæredem tuum, *numer.* 111. Hæres ſuccedit in univerſum jus defuncti, T. 25. *nu.* 17. Titulus *Pro hærede*, an ſufficiat ad præſcriptionem,

nem, T. 26. *n.* 131. *& ſeqq.* Poſſeſſio defuncti continuatur in hærede, *n.* 131. Vide infrà ℣. *Præſcriptio per defunctum.* Hæres ſuccedit in omne jus defuncti, T. 26. *n.* 133. Ac cenſetur eadem perſona cum defuncto, *ibid. n.* 135. 136. *&* 137.

3. Hæreditas quid? T. 26. *n.* 394. Tota vocatur As, *num.* 420. Dividitur in duodecim uncias, & partes, certa nomina habentes, *ibid.*

Hæreditas delata quid? *Tit.* 17. *numer.* 83. & T. 26. *num.* 527.

Hæreditas an, & quando vendi poſſit? T. 17. *num.* 77. *& ſeqq.* Hæreditatis nomine quæ veniant? *num.* 84. *& ſeqq.*

Hæreditatis portio quid? T. 26. *n.* 517.

Hæreditatis Aditio, & immixtio quid? T. 26. *num.* 518.

Hæreditatis aditio quomodo fiat, & fieri præſumatur? T. 26. *n.* 519. Hæreditatem adire poteſt, qui ſe obligare valet, *num.* 520. Dummodo Hæreditas ſit ei delata, *num.* 521. Aditio Hæreditatis habet plures effectus, *num.* 522. Quatuor enumerantur, *ibid. & n. ſeqq.*

Hæreditatis repudiatio & abſtentio quid? T. 26. *num.* 527. Repudiare Hæreditatem poteſt, qui eam acquirere poteſt, *num.* 528. Qui ſemel Hæreditatem adiit, eam repudiare ampliùs non poteſt, & contrà, *n.* 529. Limitatur in hærede *ſuo*, *nu.* 530. De Repudiatione Hæreditatis facta à Prælato ſine conſenſu Capituli, remiſſivè, *n.* 531.

Hæreditatis poſſeſſio quomodo acquiratur? *Tit.* 26. *num.* 534.

Hæreditatis renuntiatio. Vide *Renuntiatio Hæreditatis.*

Hæres quid? T. 26. *num.* 394. Alius eſt ab inteſtato, alius ex teſtamento, *num.* 395. Alius neceſſarius, alius voluntarius: alius ſuus, alius non ſuus, *num.* 396. Hæredes extranei & voluntarii qui olim? *nu.* 397. Et qui nunc? *n.* 398. *& n.* 340.

Hæredes neceſſarii hodierno jure qui? *n.* 399. Hæres eſſe poteſt quivis, qui non prohibetur, *num.* 401. Enumerantur plures, qui nequeunt eſſe hæredes, *nu.* 402. Fratres Minores hæredes inſtitui non poſſunt, benè tamen Legatarii, *n.* 403.

Hæredes neceſſariò inſtituendi, T. 26. *num.* 404. *& ſeqq.* Liberi & Nepotes neceſſariò debent inſtitui tam in Teſtamento paterno & aſcendentium illius, *num.* 404. Quàm materno, & aſcendentium illius, *num.* 405. *& ſeqq.* Maternum & aſcendentium teſtamentum valet, ſi deſcendens in eo ſit præteritus, dummodo cauſa præteritionis ſit inſerta, *num.* 407. Non tantùm Liberi adhuc ſui, ſed etiam emancipati ſunt neceſſarii Hæredes, *num.* 408. *& ſeq.* Liberi illegitimi, Naturales, ac ſpurii, an & quando inſtitui poſſint, ac debeant? *num.* 410. *& ſeqq.* Quid de his ſtatuta Bavariæ? *n.* 414. Deficientibus deſcendentibus, aſcendentes ſunt neceſſarii hæredes, *n.* 415. Teſtamentum Parentum vel Liberorum ob ſolam præteritionem nullum, valet quoad Legata, *n.* 416. Fratres, & ſorores nunquam ſunt neceſſarii hæredes: poſſunt tamen impugnare teſtamentum, caſu quo turpis perſona inſtituatur, *n.* 417. *& ſeqq.* Jus inſtituendi querelam contra inofficioſum Teſtamentum competens fratribus, non competit eorum Liberis, *n.* 419.

Hæredis inſtitutio, T. 26. *num.* 420. Ad inſtitutionem Hæredis nulla requiritur verborum formula, *num.* 421. Poteſt quis vel ſolus, vel cum alio inſtitui in re certa, *nu.* 422. Si ſolus inſtituitur, dicitur Hæres ex Aſſe, *num.* 423. Nec obſtat, ſi teſtator expreſsè declaret, Hæredem re certa ſibi aſſignata debere eſſe contentum, *num.* 424. *& ſeqq.* Quando plures inſtituuntur in re certa, capiunt ſinguli rem illam jure prælegati, in reliquo æqualiter ut hæredes aſſe ſuccedunt, *num.* 426. Quando pluribus inſtitutis extraneis, unus ſimpliciter, & univerſaliter, alius verò in re certa invenitur inſtitutus, tunc hic venit loco Legatarii, *n.* 427. Secùs dicendum, ſi plures Hæredes neceſſarii ſint inſtituti, *nu.* 428. Doctrina practica, *num.* 429. Hæredes neceſſarii debent inſtitui titulo Hæredis, *num.* 430. Quid Juris ſi plures inſtituantur Hæredes, *num.* 431. *& ſeq.* Incerti Hæredis inſtitutio non valet, niſi ad cauſas pias, *num.* 433. Idem eſt de inſtitutione Hæredis, arbitrio alterius commiſſa, *num.* 434. *& ſeq.* Poteſt ex pluribus certis incertus inſtituendus alterius arbitrio committi, *nu.* 436. Hæredis inſtitutio etiam ſub conditione fieri poteſt, *num.* 437. Hæredes extranei ſub quavis conditione honeſta, inſtitui poſſunt, *n.* 438. Non item Hæredes neceſſarii, *num.* 439. Inſtitui tamen ſub conditione de præſenti, vel præterito purificata poſſunt, *nu.* 440. Conditio turpis, vel impoſſibilis appoſita Hæredi extraneo habetur pro non adjecta: appoſita verò Liberis annullat teſtamentum, *nu.* 441. Inſtitutio ſub conditione honeſta facta ſuſpenditur, & deficiente conditione corruit, *n.* 442. Limitatur in duobus caſibus, *n.* 443. *& ſeqq.*

Hæres Fidei-Commiſſarius quid? *T.* 26. *n.* 604.

Hæres Fiduciarius quid? *T.* 26. *n.* 604.

Hæres tenetur ad vota defuncti: & quomodo? *T.* 34. *n.* 2. *& ſeqq.*

Hæredes profani ex teſtamento Clericorum, an, & quando retinere poſſint bona Eccleſiaſtica? *T.* 26. *n.* 353. *& ſeqq.*

Hæres, ad Hæredes, & contra hæredes jura tranſeunt, *T.* 18. *n.* 238.

Hæredis inſtitutio eſt de eſſentia teſtamenti, *T.* 26. *num.* 3.

5. Hæredes tenentur ad reſarcienda damna à defuncto illata, *T.* 19. *n.* 175.

R. J. Hæreditas in Jure honor vocatur, C. II. Reg. LXXVII. *n.* 4.

Hæres debet ſolvere debita defuncti, C. II. Reg. XLVI. *n.* 9.

Hæres videtur eſſe eadem perſona cum defuncto, C. II. R. XLVI. *n.* 3.

Hæres pro re legata condemnatus tenetur ad reſtitutionem fructuum poſt litis conteſtationem, C. II. R. LX. *num.* 7.

HÆRESIS. HÆRETICI.

1. Hæretici obligantur Conſtitutionibus Eccleſiaſticis, *T.* 2. *n.* 274. *& ſeqq.* Solvuntur contraria, *n.* 275. *& ſeqq.* Hæretici an, & qualiter cenſeantur eſſe extra Eccleſiam? *nu.* 276. Ac ſe habeant ut membra abſciſſa, *n.* 276. *&* 277. Hæretici an Reſcriptum impetrare valeant? *T.* 3. *n.* 38. Hæreticorum conſuetudines contra Statum Eccleſiæ Catholicæ ſunt irrationabiles, ac invalidæ, *T.* 4. *num.* 147. Hæretici ineligibiles ad Beneficia Eccleſiaſtica, *T.* 6. *num.* 224.

2. Hæreſis non eſt crimen mixti fori, ſed merè Eccleſiaſticum, T. 2. *num.* 159. Quid poſſint ſæculares Principes reſpectu criminis Hæreſis? *ibid.* Hæreſis an prohibetur per teſtes ſingulares ſingularitate adminiculativâ? T. 20. *num.* 311. In examine teſtium ſuper crimine Hæreſis, præter Notarium, adhibentur aliæ duæ diſcretæ perſonæ, T. 20. *n.* 501.

3. Hæreſis quando privet Aſylô? T. 49. *n.* 138.

Hæretici an, & quando gaudent Aſylo? T. 49. *n.* 80. *& ſeq.*

4. Hæretici tenentur ad leges Eccleſiæ, T. 3. *n.* 143. Non obſtante eorum conſuetudine contraria, *num.* 144. *& ſeqq.*

Hæreticorum Matrimonia cum Catholicis an, & quando valida ſint, & licita? T. 1. *n.* 357. *& ſeqq.*

Hæreticorum Matrimonia ſine præſentia legitima Parochi & teſtium, an ſint valida? *T.* 3. *numer.* 140. Sunt nulla in locis, ubi eſt promulgatum Tridentinum, *ibid.* Affertur declaratio Cardinalium, *num.* 141. Hæreticorum Matrimonia cum impedimento Eccleſiaſtico dirimente quocunque contracta, ſunt nulla, *num.* 142. Solvuntur objectiones pro valore Matrimonii Hæreticorum facientes, *nu.* 146. *& ſeq.* Matrimonia Hæreticorum Auguſtæ, Ratisbonæ, in Anglia, Saxonia, Suevia, Pruſſia & Hollandia contracta, an valeant? *n.* 148. *& ſeqq.*

Hæreticorum Matrimonia cum impedimento dirimente Eccleſiaſtico contracta, ſunt nulla, *T.* 3. *n.* 142. *& ſeqq.* Hæreticorum Matrimonia pleraque ſunt nulla: & quare? *T.* 5. *n.* 48.

5. Hæreſis & Hæreticus quid? *T.* 7. *numer.* 3. requiritur ad eam error in intellectu, & pertinacia voluntatis, *numer.* 4. Externè negans fidem non eſt hæreticus, *numer.* 6. Nec interne errans circa illam, ſi paratus eſt, ſe ſubmittere judicio Eccleſiæ, *nu.* 7. *& ſeqq.*

Hæreſis & hæretici quotuplices ſint? *T.* 7. *num.* 12. *& ſeqq.* Hæreſis alia eſt formalis, alia materialis, *ibid.* De vulgo Hæreticorum plurimi ſunt materiales, *n.* 13. Hæreſis formalis alia eſt externa, alia interna, ſeu materialis, *n.* 15. Externa alia occulta, alia publica, *n.* 16.

Hæreſes antiquæ & recentiores plurimæ enumerantur, & explicantur in ſpecie, *T.* 7. *n.* 18. *& ſeqq.*

Hæreſis, & Hæreticorum abſolutio à quo fieri poſſit? Vide *Abſolutio ab hæreſi.*

Hæreſis Judex non poteſt eſſe Laicus, ſed ſolus Eccleſiaſticus, *T.* 7. *num.* 431. Etſi ſola quæſtio facta ſit, *num.* 432. *& ſeqq.* Eccleſiaſtici autem Judices in cauſa Hæreſis ſunt Papa, *numer.* 434. Epiſcopus reſpectu ſuorum Diœceſanorum, *num.* 435. *& ſeq.* Etiam Regularium Exemptorum, *num.* 437. Niſi obſtet Conſuetudo, ut in Germania, *nu.* 438. Vicarius Generalis ſine ſpeciali mandato non eſt Judex in cauſa hæreſis, *num.* 439. Benè verò Capitulum ſede vacante, *num.* 440. Non tamen reſpectu Exemptorum, *num.* 441. Inquiſitores fidei, ſeu Officium Inquiſitionis qualiter cum, vel ſine Epiſcopis ſint Judices in cauſa hæreſis? *nu.* 443. *& ſeqq.* Principes & Judices ſæculares non poſſunt ſe immiſcere in proceſſum à Judice Eccleſiaſtico contra Hæreticos inſtituendum, vel jam inſtitutum, ſed debent illicò exequi ſententiam Judicis Eccleſiaſtici, *numer.* 451. Nec poſſunt prætendere, videre priùs proceſſum ab Eccleſiaſtico factum, *num.* 452. *& ſeqq.* Poſſunt tamen ſæculares Hæreticos capere, & ad cuſtodiam ponere, ad hoc ut eos tradant Judici Eccleſiaſtico, *numer.* 455. Ac etiam ſtatuta facere in favorem, non item in præjudicium, proceſsûs ab Eccleſiaſtico formandi, *numer.* 456. In Germania non expedit, ut Eccleſiaſticus Hæreticos Sæculares temporaliter, vel corporaliter puniat, *num.* 457.

Hæreſis pejor eſt Judaiſmo, & Paganiſmo, *T.* 7. *nu.* 141. *& ſeq.*

Hæretici pejores & pernicioſiores ſunt Judæis & Infidelibus, *T.* 7. *n.* 141. *& ſeq.*

Hæreticus, an, & quando ſit, qui dubitat de fide, vel aliquo articulo ejus? *T.* 7. *n.* 10. *& ſeq.*

Hæreticis communicare non liceat Chriſtianis, & qualiter? *T.* 7. *numer.* 22. *& ſeqq.* Licet, ſi abeſt ſcandalum, & perverſionis periculum, *ibid.* Poſſunt etiam cum illis iniri contractus, non tamen Matrimonium, *n.* 24.

Hæreticorum diſputatio cum Catholicis an fieri poſſit? *num.* 26. *& ſeqq.* Laicis etiam doctis Catholicis ſub Excommunicatione eſt prohibitum cum hæreticis diſputare, *ibid.* Quæ prohibitio tamen in pluribus locis uſu recepta non eſt, *n.* 28. Clerici ſufficienter docti benè diſputare poſſunt cum Hæreticis; & quomodo? *n.* 29. *& ſeq.*

Hæreticis prædicare non poſſunt Laici, *T.* 7. *num.* 31. Neque Clerici ſine licentia Epiſcopi, *n.* 32.

Hæreticos ad loca Catholica recipere, vel in illis eos tolerare non poſſunt Principes Catholici, ſed tenentur potiùs (ordinariè loquendo) ipſos ubique repellere, expellere, & exterminare, *T.* 7. *nu.* 139. *& ſeqq.* Extraordinariè tamen, ad evitandum majus Religionis, & Eccleſiæ Catholicæ malum recipi, & tolerari poſſunt, *num.* 146. Minimè verò ad evitandum aliud malum, vel procurandum Bonum temporale, *num.* 147. Doctrina practica ad propoſitum, *num.* 149. Recipi etiam & tolerari poſſunt, ſi per pacis, vel alium contractum, ex ſubjecto non invalidum, vel malum, id eis fuit permiſſum, *num.* 150. Quare in Germania tot exiſtant & tolerentur Hæretici? *nu.* 152. Quid Juris de pace Religioſa Catholicos inter, & Hæreticos Paſſavii, Auguſtæ Vindelicorum, Oſnabruggii, & Monaſterii, *ibid. & n. ſeqq.* Bulla Innocentii XI. per extenſum reprobans Tractatum pacis Oſnabruggenſis, & Monaſterienſis, *num.* 154.

Hæreticos, vel Infideles juvare in bello, vel ipſos pro auxilio invocare, vel fœdus cum ipſis inire utrùm poſſint Principes Catholici contra alios, præſertim Catholicos? *T.* 7. *n.* 56. *& ſeqq.* Certum eſt id non licere cum conditionibus Eccleſiæ præjudicioſis, vel cum periculo gravis damni, Eccleſiæ inde emerſuri, *n.* 160. *& ſeqq.* Etiamſi cæteroquin Princeps Catholicus habeat bellum juſtum, *ibid.* Exempla practica ad propoſitum, *nu.* 161. *& ſeqq.* Solvuntur Objectiones, *nu.* 172. *& ſeqq.* Quid facere debeat Princeps Catholicus, deſtitutus licitis auxiliis in cauſa belli? *n.* 175. *& ſeqq.* Regulariter, & ordinariè loquendo, illicitum, & impium eſt, Infideles, aut Hæreticos pro auxilio vocare vel eos juvare, aut fœdus cum illis inire, præſertim contra Catholicos, *num.* 187. *& ſeqq.* Dantur tamen caſus extraordinarii, in quibus licet, *num.* 209. *& ſeqq.* Ponuntur ſimiles caſus practici in ſpecie, *num.* 211. *& ſeq.*

Hæreticos ſubditos ſuos Princeps Catholicus bellô expugnare debet ſi aliud medium deeſt, *T.* 7. *nu.* 225. Et contractus aut pactum legitimum non obſtat, *numer.* 226. Doctrina practica ad propoſitum, *num.* 227.

Hæreticis non ſubditis ſuis ob ſolam cauſam hæreſis bellum inferre propriâ Authoritate Princeps Catholicus non poteſt, *T.* 7. *n.* 228. Benè verò Authoritate Papæ, *n.* 229. *& ſeqq.*

Hæreticorum pœnæ ſpirituales, *T.* 7. *n.* 234. *& ſeqq.* Enumerantur in compendio, *numer.* 237. Inter quas eſt Excommunicatio Papæ reſervata, *num.* 238. Si Hæreſis eſt formalis, *num.* 239. Et externa, *num.* 240. Doctrina practica ad propoſitum de hæreſi formula externa, *num.* 243. *& ſeqq.* Eandem Excommunicationem incurrunt credentes Hæreticis, *numer.* 247. *& ſeqq.* Eorum Receptores, *num.* 249. Fautores & Defenſores, *num.* 250. Et qui horum aliquem ſepeliunt, *num.* 252. Hæretici publici & probabiliùs etiam occulti, ſunt Irregulares, *num.* 254. *& ſeqq.* Hæretici omnes, eorumque Fautores &c. ſunt inhabiles ad Beneficia, & Officia Eccleſiaſtica, *num.* 256. Tenentur Beneficium in hæreſi receptum unà cum fructibus dimittere, & reſtituere, *numer.* 257. Si fuerunt notorii Hæretici, *num.* 258. Quid de occultis? *numer.* 259. Sunt inſuper privati Beneficiis priùs obtentis, *num.* 160. Ad quam pœnam non requiritur ſententia Judicis decla-

declaratoria, *num.* 261. *& ſeqq.* Benè verò criminis declaratoria, *num.* 265. Privantur inſuper Sepulturâ Eccleſiaſticâ, *num.* 267. Illi quoque qui ad preces, vel recommendationem Hæreticorum obtinuerunt, privantur ſic obtentô, & fiunt inhabiles ad alia, *num.* 291.

Hæreticorum filii, & Nepotes, quibus pœnis ſpiritualibus ſubjaceant? T. 7. *num.* 268. *& ſeqq.* ſunt inhabiles ad Officia, & Beneficia Eccleſiaſtica, *ibid.* Niſi Parentes eorum ante mortem ſe convertant, *num.* 270. Qui tamen, etiam converſi, manent inhabiles, *n.* 271. Sicut & converſorum filii, ſi ſunt de relapſis in hæreſim Parentibus, *nu.* 272. Etiam in Germania, Hæreticorum filii, & Nepotes, etſi hi de Catholicis Parentibus veniant, *num.* 273. *& ſeqq.* Nec juvant eos pacta, & fœdera pacis cum Hæreticis in Germania inita, *num.* 275. Bene verò conſuetudo, quæ tamen non ubique viget, *n.* 278 *& ſeqq.* Filii Hæreticorum ſunt etiam privati Beneficiis priùs ritè obtentis, *nu.* 281. Non tantùm ſi poſt, ſed etiam, ſi ante lapſum Parentum in hæreſin, ea ritè obtinuerunt, *num.* 282. *& ſeqq.* Spiritualibus pœnis ſubjacent Hæreticorum filii etiam ante lapſum Parentum in hæreſin, nati, *num.* 286. *& ſeq.* Quamvis nonnulli hos à pœnis immunes velint, *num.* 290.

Hæreticorum pœnæ temporales & corporales recenſentur in compendio, T. 7. *num.* 292. Et ſunt infamia, *nu.* 293. Cui ſubjacent etiam Fautores Hæreticorum, *num.* 295. Sunt inſuper inhabiles ad Officia, honores & Actus Civiles, *num.* 296. Alia eorum pœna eſt Inteſtabilitas activa, & paſſiva, *nu.* 297. Etiam ad cauſas pias; & ante ſententiam Judicis, *num* 299. *& ſeq.* Privantur inſuper Patriâ poteſtate, *num.* 301. Amittunt dotem, & omnia Privilegia mulieribus de Jure competentia, *n.* 302. Confiſcantur eorum Bona, *num.* 303. *& ſeq.* Liberantur eorum Servi, & Filii ab obligatione, & fide Hæreticis aliàs debitâ, *num.* 309. Etiam juratâ, *numer.* 311. Qui debet aliquid Hæretico, non tenetur illi ſolvere, *num.* 312. Obligatur tamen fiſco, *numer.* 314. Fides tamen publica etiam Hæreticis eſt ſervanda, *num.* 316. Et ſervata eſt Huſſio in Concilio Conſtantienſi, *num.* 318. Hæretici impœnitentes ultimô afficiuntur ſuppliciô & comburi debent, etiam clerici, *numer.* 319. Quo afficiuntur Hæretici relapſi etiam pœnitentes, *nu.* 320. *& ſeqq.* Non Relapſi verò, ſi ſtatim, ac deprehenduntur, pœnitent, pœnam mortis evadunt, *nu.* 325. Quatuor concurrentibus conditionibus, *num.* 326. Subjacent tamen etiam pœnitentes, perpetuis carceribus, *num.* 328. Cum Damnatis ad carceres perpetuos Hæreticis poteſt diſpenſari, *num.* 331. Et quomodo? *n.* 332.

Hæreticorum filii, an, & quibus pœnis temporalibus, & corporalibus ſubſint? T. 7. *n.* 333. *& ſeqq.* Privantur omni ſucceſſione, & Bonis paternis, *ibid. & n. ſeqq.* Non item Succeſſione Aſcendentium, Collateralium, vel aliorum Catholicorum, *n.* 335. Sunt etiam Infames, *n.* 336. *& ſeqq.* A reliquis tamen temporalibus, & corporalibus pœnis ſunt immunes, *nu.* 338. De filiis Hæreticorum natis ante hæreſin Patris, remiſſivè, *n.* 339.

Hæreticorum Librorum Lectio, Retentio, Impreſſio, Defenſio. Vide *Librorum hæreticorum Lectio, Retentio* &c.

Hæretici Lutherani Laici in Germania immunes ſunt à pœnis Hæreticorum temporalibus, T. 7. *nu.* 340. Non item Clerici, *nu.* 341. Num etiam alii Hæretici in Germania immunes ſint à pœnis temporalibus? *n.* 342. *& ſeqq.*

R. I. Hæreticorum filii. Vide *Filii.*

HERMAPHRODITI.

4. Hermaphroditi an? & quando? ac cum quo Sexu Matrimonium contrahere valeant? T. 15. *num.* 22. *& ſeqq.*

HIERARCHIA.

1. Sicut in Cœleſti Hierarchia, ita & in Eccleſiaſtica dantur gradus, & ordines miniſtrantium, T. 33. *num.* 1.

HISTRIONES.

3. Hiſtrionibus, & ſpectaculis non poſſunt intereſſe Clerici, T. 1. *n.* 42.

HOMAGIUM.

R. J. Homagium quid ſit? C. I. R. XI. *nu.* 1. aliud propriè ſeu ſtrictè, aliud impropriè tale, *ibid. n.* 2.

4. Homagium pro re ſpirituali non debet præſtari, *n.* 3. niſi impropriè, latè, *n.* 4. Homagium præſtatur à Clericis propter feuda ſæcularia, *n.* 6.

HOMICIDIUM.

2. Homicidium, unde ſic dictum? T. 2. *n.* 76.

3. Homicidium Proditorium quid ſit? & quando privet Aſylô? T. 49. *n.* 114. *& ſeqq.* Ad illud requiritur, ut fiat nulla præcedente inimicitia, aut rixa, à vero, vel ſimulato amico, aut ad amicitiam ſpecialiter obligato, *n.* 116. *& ſeqq.* Occidens non inimicum, aut amicum negativè à tergo, vel per alias inſidias, gaudet Aſylô, *n.* 124. Recenſentur plura exempla Homicidii Proditorii, *n.* 125. Homicidium in Eccleſia, vel Cœmeterio factum quando dicatur, & privet Aſylo? T. 49. *n.* 99. *& ſeqq.*

4. Homicidium Conjugis quando conſtituat impedimentum Criminis? Vide *Impedimentum Criminis ex machinatione in mortem.*

5. Homicidium quid & quotuplex? T. 12. *num.* 2. *& ſeqq.* Aliud eſt voluntarium, *n.* 3. Aliud caſuale, *n.* 4. Aliud licitum & juſtum, aliud injuſtum, *n.* 5. Aliud ſimplex, *num.* 7. Aliud qualificatum, *nu.* 8. Qualificatum dividitur in proditorium, Aſſaſſinum, *n.* 9. Sacrilegum, *n.* 10. Parricidium, *nu.* 11. Veneficum, ſeu veneficium, *num.* 12. Commiſſum ex inſidiis, *nu.* 13. Deliberatum, ſeu præmeditatum, *numer.* 14. Caſuale aliud eſt culpabile, aliud merè Caſuale, *n.* 15.

Homicidii injuſti voluntarii pœna jure Divino & humano eſt mors, T. 12. *num.* 16. *& ſeq.* Et quidem gladiô inferenda; ſi homicidium eſt qualificatum, exaſperatur ultimum ſupplicium, *num.* 18. De Jure Canonico homicida Laicus excommunicatur, & ſentit alias pœnas, *nu.* 20. Clericus homicida deponitur ab Ordine & Officio, incarceratur, vel mittitur ad Triremes, *n.* 21. Eſt Irregularis, & inhabilis ad Beneficia, *num.* 23. Privatur ritè obtentis, *nu.* 24. Tenetur illud ultrò dimittere, *num.* 25. Ob iteratum homicidium degradatur, & traditur Curiæ Sæculari, *n.* 26.

Homicidium injuſtum mandans eaſdem cum Homicida ſentit pœnas, T. 12. *num.* 27. Etſi mandatum revocet, ſi in tempore non innoteſcit Mandatario, *n.* 28. Incurrit Irregularitatem, ſi ipſe Mandatarius occidatur, *nu.* 29. Vel mandatum verberationis excedens occidat, aut mutilet, *num.* 30. Si mors non ſequatur, à pœnis immunis eſt, niſi homicidium Aſſaſſinum mandet, *n.* 31.

Homicidium conſulens efficaciter eaſdem cum homicida incurrit pœnas, T. 12. *nu.* 32. Etſi conſilium revocet, *nu.* 33. Niſi efficacibus rationibus id refutet, *num.* 34.

Homicidii Cooperatores propinqui ordinarias pœnas incurrunt,

incurrunt, T. 12. *num.* 35. Quid Juris, ſi conſtat, vel non conſtat, quiſnam ex pluribus ad homicidium cooperantibus occiderit? *n.* 36. *& ſeqq.* Et quid, ſi in rixa, ſubitò exortâ, quis occidatur, pluribus cooperantibus? *n.* 39. *& ſeqq.*

Homicidium non impediens eſt Irregularis, ſi impedire ex Juſtitia tenetur, T. 12. *n.* 42. *& ſeq.* Secùs, ſi ex ſola charitate tenetur, *n.* 45. *& ſeq.*

Homicidium præcisè approbans, ſeu ratum habens non eſt irregularis, T. 12. *num.* 48. Solvitur objectio, *num.* 49.

Homicidii qualificati pœnæ, præter ordinarias, quæ? T. 12. *n.* 60

Homicidii Aſſaſſini pœnæ ſpeciales graviſſimæ, T. 12. *num.* 62.

Homicidii Parricidii pœnæ, T. 12. *n.* 63.

Homicidii proditorii pœnæ ſpeciales, T. 12. *n.* 61.

Homicidii Sacrilegi pœnæ, T. 12. *n.* 64.

5. Homicidium licitè quando fieri poſſit? Vide *occidere licitè.*

Homicidium licitum, ſeu juſtum, quando, & reſpectu quorum inducat Irregularitatem? Vide *Irregularitas ex homicidio juſto.*

Homicidium injuſtum, ac caſuale an, & quando inducant Irregularitatem? Vide *Irregularitas ex homicidio injuſto, vel Caſuali.*

Homicidium quod fit à Parentibus reſpectu filiorum & viciſſim, pœnæque illius. Vide *Parricidium.* Vide *Abortus.*

Homicidii caſualis pœnæ ex opere licito nullæ ſequuntur, T. 12. *n.* 176. Bene verò ex opere illicito: & quæ? *n.* 201. *& ſeqq.* Pœnæ ex homicidio caſuali in ebrietate commiſſo, *n.* 208. *& ſeqq.*

R. J. Homicidium ſine animo occidendi ſe commiſiſſe aſſerens debet probare. C. II. R. XXX. *n.* 15.

HOMO.

1. Homo poteſt quadrupliciter conſiderari ſicque utitur diverſo jure, *P. n.* 29. Homines in Sacra Scriptura quandoque vocantur Dii; quomodo? T. 1. *n.* 84. Lapſus primi hominis oſtenditur, T. 1. *num.* 98. Cur ſolius hominis lapſi redemptio facta fuerit, non item Angelorum peccantium? *n.* 103. *& ſeqq.* Omnes homines etiam Infideles, ſunt oves Chriſti, T. 2. *nu.* 286. *&* 287. Homines liberi, qui? T. 18. *n.* 1. Ingenui, & Libertini, qui? *ibid.*

HONESTAS.

3. Honeſta Suſtentatio. Vide *Suſtentatio honeſta.*

4. Honeſta familia quæ dicatur? *A. n.* 108. *& n.* 335.

Honeſtatis publicæ impedimentum. Vide *Publicæ honeſtatis impedimentum.*

HONORES.

5. Honores per gradum ſunt conferendi, & acquirendi, T. 29. *n.* 1.

HORÆ CANONICÆ.

1. Horas Canonicas ſi Clerici beneficiarii omittant, quomodo teneantur reſtituere fructus Beneficii, T. 2. *n.* 235.

3. Horæ Canonicæ à ſolis Novitiis in Choro recitari poſſunt, T. 31. *n.* 116.

Horis Canonicis ſingulis diebus tenentur intereſſe Canonici, T. 4. *n.* 111.

5. Horas Canonicas recitare tenentur Excommunicati Clerici, T. 39. *n.* 63.

HOSPITIUM.

3. Hoſpitium Religioſum quid? & quotuplex? T. 48. *n.* 47. *f.* 990. An, & qualis ad ejus erectionem requiratur Juris ſolemnitas? *ibid. & n. ſeq.*

HOSTIS.

1. Hoſtem fallere ſtratagemate, eſt laudabile; fidem tamen illi datam violare non licet, T. 34. *num.* 15. *&* 16. Si facto publico violatur per hoſtem pax, illico altera pars poteſt arma reaſſumere, *num.* 17. Secùs, ſi ea violetur facto duntaxat privato, *n.* 17. *& ſeq.*

HUSSIO.

5. Huſſio hæretico fides publica fracta non eſt in Concilio Conſtantienſi, T. 7. *n.* 318.

HYPOTHECA.

2. Hypotheca rerum ſuarum, etiam ad futuras res producitur, T. 24. *num.* 65. Inter Hypothecam, & Juramentum, diſparitas, *n.* 67.

3. Hypotheca. Vide *Pignus.*

R. J. Hypotheca prior præfertur poſteriori: & quomodo? C. II. R. LVI. *n.* 5. 6. 7.

J.

JACTANS.

R. J. JActans ſcientiam vel artem quam non callet; tenetur ad reſtitutionem damni ſecuti, C. II. R. XIX. *n.* 7.

JANUA.

3. Januam Eccleſiæ tenens gaudet Aſylo, *Tit.* 49. *num.* 30.

IDONEITAS.

1. Idoneitas Ordinandorum, vel aſſumendorum ad aliquam Dignitatem, ſeu Officium, in dubio non præſumitur, ſed eſt probanda, T. 12. *nu.* 6. *&* 8. *ac ſeqq.*

2. Idoneitas, ſeu qualitas, alia eſt homini intrinſeca, alia extrinſeca, T. 23. *n.* 41. Primâ facie præſumitur quis idoneus, niſi contrarium probetur, & quomodo iſtud ſit intelligendum? *n.* 40. *&* 41.

JEJUNIUM.

1. Jejunium requiſitum ad hoc, ut Epiſcopus continuato jejunio poſſit perficere Ordinationem die Dominico, an debeat eſſe naturale, vel ſufficiat Eccleſiaſticum? T. 11. *n.* 37. *& ſeqq.*

3. Jejuniorum obſervatio qualiter à SS. Canonibus præſcribatur? T. 46. *n.* 1. *& ſeqq.* Nativitas Chriſti, ſi in diem Veneris, vel Sabbathi cadat, non jejunatur à Communi Eccleſia exceptis Fratribus Minoribus, *num.* 3.

R. J. Jejunium. Vide *Ægrotus.*

JESUITÆ.

3. Jeſuitarum initium, T. 31. *n.* 56.

IGNORANTIA, IGNORARE.

1. Ignorantiam allegans, qui eligit indignum, cogitur eam probare, T. 6. *num.* 254. *Præſumitur ignorantia, ubi ſcientia non probatur:* declaratur, *num.* 255. Ignorantia illa quomodo probari poſſit? *num.* 256.

2. Ignorantia præſumitur in dubio, T. 13. *n.* 30. *f.* 193. Ignorantia qualiter probetur? T. 20. *n.* 277. Ignorantia exceptionis ſufficienter probatur per Juramentum; & cur? T. 25. *num.* 35. Ignorantia Juris an impediat bonam fidem, atque præſcriptionem? T. 26. *n.* 67. 68. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Juris ignorantia.*

3. *Ignorantia præſumitur, ubi ſcientia non habetur,* T. 38. *n.* 55.

Ignorantis nullus eſt conſenſus, T. 31. *n.* 215.

4. Ignorantia facti, non Juris excuſat, *T.* 17. *n.* 7.
5. Ignorantia, an, & quando excuſet à Simonia? *T.* 3. *n.* 304. Et pœnis ejus? *n.* 320. *& ſeqq.*
Ignorantia an, & quando excuſet ab Excommunicatione, vel alia cenſura? *T.* 39. *n.* 29. *& ſeqq.*
Ignorantia pœnæ per Legem ſtatutæ, non excuſat ab ea tranſgreſſores Legis, *T.* 3. *n.* 321. *& ſeqq.* Exceptis pœnis Cenſurarum, *n.* 323.
R. J. Ignorantia quid ſit? C. II. R. XIII. *n.* 2. differt ab errore, *ibid.* alia eſt facti proprii vel alieni, alia juris, *numer.* 3. 4. utraque alia vincibilis, alia invincibilis, *num.* 5. Vincibilis quæ in foro interno, & quæ in externo, *num.* 5. 6. Vincibilis alia ſupina ſeu craſſa: alia affectata, *n.* 7. Alia excuſatio pro vitando damno, alia ad acquirendum lucrum, *num.* 8.
Ignorantia in quibus præſumitur, *n.* 10. R. XXX. *n.* 17. R. XLVII. *n.* 4.
Ignorantia facti alieni non proprii excuſat, *num.* 9. R. XXX. *n.* 11. R. XLVII. *nu.* 2. 3. & R. XIV. per tot. R. XXXI. *n.* 6. R. LXXXII. *n.* 4. 5. *&c. &c.*
Ignorantia Juris excuſat quoad damnum vitandum, C. II. R. XIII. *num.* 15. Uti & in militibus: minoribus: rudibus: fœminis: & quomodo? *ibid. n.* 20. 21. Et quando jura non ſunt clara, *nu.* 22. R. LXXXII. *n.* 8.
Ignorare cenſetur geſta Anteceſſoris qui in jus alterius ſuccedit, C. II. R. XIV. *n.* 4. *&c.*
Ignorantia eorum, quæ quis ex Officio ſcire debet, pro craſſa habetur, C. I. R. X. *n.* 1.
Ignorantia verè invincibilis excuſat, C. I. R. X. *n.* 6. quando & quomodo præſumatur, C. II. R. XXXI. *n.* 17. R. XLVII. *n.* 10.
Ignorantiam allegans quando teneatur probare? C. II. R. XLVII. *num.* 8. & quomodo probetur? *ibid. num.* 9.

ILLATIO.

2. Illatio bona non fit ex diverſis, *T.* 12. *n.* 30. Illatio non valet à diverſis, *T.* 25. *n.* 71.

ILLEGITIMUS.

1. Illegitimorum plures ſunt ſpecies, *T.* 17. *num.* 2. Nempe filius naturalis, Manzer, Nothus, & Spurius, quis? *ibid.* Natus menſe ſeptimo matrimonii, aut undecimo poſt, an cenſeatur legitimus? *num.* 3. Omnes illegitimi prohibentur ordinari; & hujus ratio, *n.* 4. *& ſeqq.* Quid de Filiis Presbyterorum? *n.* 4. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Filii Presbyterorum.* Illegitimus, ſi Religionem ingrediatur, poteſt ordinari; non verò ad Prælaturam aſſumi, *num.* 7. Eſt inhabilis ad Cardinalatum, etiamſi per ſubſequens matrimonium legitimetur, aut diſpenſetur, *ibid.* Quis poſſit cum illegitimis diſpenſare ad Ordines, atque Beneficia Eccleſiaſtica, *n.* 8. uſque ad *n.* 15. Diſpenſatio cum illegitimis eſt ſtrictæ interpretationis, *numer.* 16. Unde illegitimus ſimpliciter diſpenſatus ad Beneficium, non poteſt obtinere, niſi unicum, *numer.* 18. Simulque ſimplex tantummodo; non curatum, *nu.* 19. Ac ſimpliciter diſpenſatus ad Ordines, cenſetur duntaxat diſpenſatus ad minores: ſecus ſi diſpenſetur ad Ordines ſacros, *numer.* 20. Illegitimus diſpenſatus ad Ordines, non cenſetur diſpenſatus ad Beneficium, etiam ſimplex, *nu.* 21. Et quid de diſpenſato ad Ordines ſacros, *num.* 22. Cum illegitimis diſpenſat Epiſcopus quoad Ordines minores, ac Beneficium ſimplex, *n.* 9. Non item quoad Ordines majores, Beneficia Curata, Canonicatus Eccleſiarum Cathedralium &c. *n.* 9. *& ſeq.* Et quid de Canonicatibus Eccleſiarum Collegiatarum? *num.* 11. *& ſeqq.* Utrum Epiſcopus poſſit diſpenſare cum illegitimis virtute Concilii Tridentini, quando eorum illegitimitas eſt occulta? *numer.* 23. *& ſeqq.* Sententia affirmativa, veluti probabilior, pluribus propugnatur, *n.* 26. *& ſeqq.* Natus ex matrimonio bonâ fide contracto, ſed invalido, non eſt illegitimus, *nu.* 26. *&* 29. Filius illegitimus ſacerdotis nequit in Eccleſia, ubi pater ejus Beneficium habet, vel habuit, quodcunque Beneficium, vel Miniſterium obtinere, *n.* 31. *&* 32.
4. Illegitimi quinam? & quotuplicis generis? T. 17. *num.* 24. *& ſeqq.* Tales ſunt qui ex Matrimonio nati non ſunt, *ibid.* Horum alii ſunt naturales, *nu.* 25. Alii Spurii, *num.* 26. Alii ex damnato coitu, *nu.* 27. Horum iterum ſunt adulterini, alii ſacrilegi, alii inceſtuoſi, alii nefarii, *n.* 28. Illegitimi in quo differant, & deteriores ſint legitimis? *n.* 29. Quomodo legitimentur? Vide *Legitimatio.*
R. J. Illegitimus non poteſt eligi, poteſt tamen poſtulari, C. II. R. LXXXIV. *n.* 8.

ILLICITUM.

R. J. Illicitum in lege. Vide *Neceſſitas.*
Illicitum cenſetur quod contra Juris prohibitionem fit, C. I. R. V. *num.* 4.

IMMISCENS.

R. J. Immiſcens ſe rei ad ſe non pertinenti, non eſt ſine culpa, C. II. R. XIX. *num.* 9. niſi, 1.) in caſu neceſſitatis, *ibid. num.* 10. 2.) quando requiſitus alterius negotium agit, *nu.* 11. 3.) vel ſi irrequiſitus utiliter agat, *num.* 12. 4.) ſi ſe contra prohibitionem immiſcet, ut alterum ab interitu eruat, *num.* 14.
Immiſcere ſe rei alienæ dicitur, qui invadit rem alienam & poſſidet, *ibid. num.* 13. Qui exercet actum vi ſtatus ſui prohibitum, *n.* 4. Qui invito Domino negotium aſſumit, *n.* 5. Vel juriſdictionem alterius exercet, *num.* 6. Vel falsò jactans ſcientiam, vel artem quam non callet, *n.* 7. Qui ex ambitione officia Eccleſiaſtica obtinet, *n.* 8.

IMMOBILIA.

3. Immobilia quæ? *T.* 13. *num.* 7. *& ſeqq.* Immobilia Eccleſiæ an & quomodo alienari prohibeantur? *n.* 4. *& ſeqq.*

IMMUNITAS.

1. Immunitati Eccleſiaſticæ poteſt Papa ex parte derogare, *T.* 4. *num.* 64. Contra eam tamen non valet conſuetudo, etiam immemorialis, *num.* 61. *& ſeqq.* An ſaltem conſuetudo immemorialis, conjuncta cum fama privilegii Apoſtolici, valeat contra Immunitatem Eccleſiaſticam? *n.* 66. *&* 67.
2. Immunitatem, ſeu exemptionem Clericorum perſonalem eſſe Juris Divini, probatur multipliciter, *T.* 2. *nu.* 201. *& ſeqq.* Etiam textibus apertis Juris Canonici, *num.* 208. *& ſeqq.* Id ipſum probatur de immunitate reali Eccleſiarum, *num.* 211. *& ſeqq.* Immunitas localis, ſeu jus Aſyli, convenit Eccleſiis jure humano, *num.* 331. Vide ſuprà ℣. *Clericis privilegium Fori.*
3. Immunitas quid? & quotuplex? *T.* 49. *n.* 2. *& ſeq.* Immunitas Eccleſiarum & Eccleſiaſtica non ſunt idem: paſſim tamen ſumuntur pro eodem, *num.* 3. *&* 5. Immunitas ut ſic definitur, *n.* 4. Dividitur in Localem, realem & perſonalem, *n.* 5.
Immunitas localis quid? *T.* 49. *num.* 6. Hac gaudent omnes Eccleſiæ authoritate Epiſcopi erectæ, licet non ſint conſecratæ, *num.* 7. Nec divina in eis celebrata, *num.* 8. Idem eſt de Oratoriis, *num.* 9. Et locis ſacris Eccleſiæ adhærentibus, *nu.* 10. In ſpecie de Cœmeteriis, *num.* 11. In præfatis locis non poſſunt tractari cauſæ Criminales, *num.* 12. Neque Civiles ſæculares, *num.* 13. Bene tamen Eccleſiaſticæ, *num.* 14. Contractus quoque in dictis locis facti licet valeant, ſunt tamen prohibiti, *n.* 15. Exceptis qui fiunt ad promovendam Devotionem fidelium, *n.* 16. Uti eſt venditio candelarum, *num.* 16. Omnes actus profani, profanaque colloquia in Eccleſiis ſunt contra immunitatem localem, *nu.* 17. Eam ſpecialiter lædunt, ac pœnis ſubjacent inferentes vim Eccleſiæ, vel eam conſulentes &c. *num.* 18. Contra immunitatem localem non ſunt actus pietatem reſpicientes, nec Diſputationes publicæ, *num.* 19.
Immunitas Aſyli. Vide *Jus Aſyli.*
Immunitas realis & perſonalis quid? T. 49. *nu.* 225. Eâ gaudent Eccleſiæ, Eccleſiaſticæque Perſonæ, earumque res, *num.* 227. *& ſeqq.* Etiam titulo quocunque acquiſitæ, *num.* 229. Gaudent etiam omnia Loca pia, Epiſcopi authoritate erecta, *num.* 231. Atque Perſonæ Eccleſiaſticæ tam ſæculares, *num.* 232. quàm Regulares, *n.* 234. Immunitas realis ac Perſonalis eſt de Jure Divino, *nu.* 235. Unde non valet contra eam conſuetudo, *n.* 236.
3. Immunitas realis & perſonalis à quibus oneribus, exactionibus & præſtationibus eximat, *T.* 49. *num.* 237. *& ſeqq.* Eximit Eccleſias, Perſonaſque Eccleſiaſticas ab omnibus exactionibus, ac Tributis, & oneribus quomodocunque nuncupatis, *nu.* 237. In ſpecie etiam à Tributis ordinariis, *nu.* 238. Quoad omnia bona etiam propria, *nu.* 239. *& ſeqq.* Liberat etiam à vectigalibus, Teloniis, Gabellis, *num.* 248. Niſi negotiationis cauſa aliquid deferatur, *n.* 249. *& ſeqq.* Inſuper eximit ab omnibus extraordinariis exactionibus, collectis, Tributis, oneribus &c. Etiam illis quæ urgente neceſſitate publica imponuntur, *num.* 253. *& ſeqq.* Niſi ſex concurrant conditiones, *num.* 254. Videlicet neceſſitas gravis, *num.* 255. Communis Clericos æquè ac Laicos tangens, *n.* 256. Prævia diſcuſſio bonorum Laicalium, an ſufficiant necne? *nu.* 257. Deliberatio Epiſcopi cum Clero, *num.* 258. Expreſſus conſenſus Papæ, *n.* 259. Niſi ſit periculum in mora, *numer.* 260. Et tandem, ut Clerici non per Laicos, ſed per Eccleſiaſticos Judices compellantur, *nu.* 261. Afferuntur plures declarationes Cardinalium pro materia Immunitatis, *n.* 262. *& ſeqq.* Demonſtratur practicè, modernam praxin Laicorum nullo niti fundamento, *n.* 272. Ponitur per extenſum Bulla Urbani VIII. *Romanus Pontifex*, pro immunitate Eccleſiaſtica omnium maximè faciens, digniſſima lectu, *numer.* 274. Enumerantur onera, ad quæ Eccleſiaſtici tenentur, *n.* 275.
Immunitas realis & perſonalis declarationes Cardinalium plures afferuntur, *T.* 49. *num.* 262. *& ſeq.* Ac ſpecialis Bulla Urbani VIII. *Romanus Pontifex*, *num.* 274.
Immunitas realis vel perſonalis Violatorum pœna eſt Excommunicatio latæ ſententiæ, *T.* 49. *num.* 276. Quam incurrunt omnes, & ſinguli etiam Regali vel Imperiali dignitate fulgentes, *numer.* 279. Illi quoque, qui onera impoſita à Clericis ſponte dantibus, accipiunt, *n.* 280. Nec non qui per ſe, vel per alios directè, vel indirectè conſilio, auxilio, vel favore contra Immunitatem quidquam moliuntur, *n.* 281. *& ſeqq.* Ab hac pœna nullum Privilegium, nulla præſcriptio, nullaque conſuetudo, etiam immemorialis, nec alius titulus excuſat, *num.* 289. *& ſeqq.* Ab eadem pœna nemo præter Romanum Pontificem abſolvere poteſt, *num.* 921. *& ſeqq.* Facientes ſtatuta, Decreta, Conſtitutiones contra Immunitatem Eccleſiaſticam abſolvi non poſſunt, donec ea publicè revocent, *num.* 294. Pœnæ Divinæ graviſſimæ contra facientes ſtatuta aut Leges Immunitati contrarias, *n.* 295.
R. J. Immunitas Eccleſiaſtica, C. II. R. XVII. *n.* 5.

IMPEDIMENTUM, IMPEDITUS.

4. Impedimentum perpetuum reſpectu Matrimonii impediens, eſt reſpectu ſponſalium dirimens, *T.* 1. *num.* 19. Temporaneum non impedit fieri ſponſalia, *num.* 20.
4. Impedimenta Matrimonii impedientia & dirimentia compendiosè recenſentur, T. 1. *num.* 351. *& ſeqq.*
Impedimentum erroris. Vide *Error, quando invalidet Matrimonium.*
Impedimentum diſparitatis cultûs. Vide *Diſparitas Cultus.*
Impedimentum publicæ honeſtatis. Vide *Publicæ honeſtatis impedimentum.*
Impedimentum Ordinis. Vide *Ordo ut impedimentum.*
Impedimentum Criminis. Vide *Criminis impedimentum.*
Impedimentum conditionis. Vide *Conditionis impedimentum.*
Impedimentum Conſanguinitatis. Vide *Conſanguinitas.*
Impedimentum affinitatis. Vide *Affinitas.*
Impedimentum impotentiæ. Vide *Impotentiæ impedimentum.*
Impedimentum impediens quid? & quotuplex, T. 16. *n.* 2. *& ſeqq.*
5. Impeditus perſonaliter accedere Papam, ab hæreſi, & aliis caſibus Papalibus abſolvi poteſt per Epiſcopos, T. 7. *num.* 371. *& ſeqq.* Et per Regulares, *num.* 428. Non item per alium Confeſſarium non privilegiatum, *num.* 395. *& ſeqq.* Qui impeditum mittere debet ad Epiſcopum, vel Regularem, *nu.* 396. *& ſeq.* Impedimenta perſonaliter adeundi Pontificem referuntur, & declarantur, *n.* 378. *& ſeqq.* Impeditus perſonaliter adire Romam non tenetur mittere Procuratorem, aut ſcribere pro Abſolutione, *n.* 393. *& ſeqq.*
R. J. Impedimento Matrimonii occulto quomodo conjux ſe gerat? C. II. R. XXIV. *n.* 6.
Impedimentum debet probari, C. II. R. XLI. *n.* 3. impeditus ceſſante impedimento tenetur præſtare debitum, *num.* 10. Stante impedimento non cenſetur appellatio deſerta, *n.* 5. Impeditus in variis excuſatur, *num.* 4. 6. 7. 8. Niſi ex propria culpa impedimentum contrahatur, & quomodo? *n.* 11. 12.
Impedimentum non præſtat quod de Jure non ſortitus eſt effectum, C. II. R. LII.

IMPERATOR, IMPERIUM.

1. Imperator cenſetur omnia Jura in ſcrinio pectoris ſui habere, P. *n.* 213. *& ſeqq.* Imperator Jura Pontificatûs arripere non debet, *nu.* 218. In Imperatorem electus ſtatim adminiſtrat, T. 6. *n.* 54.
1. Imperium, quid, & quotuplex? T. 29. *num.* 19. Imperium mixtum, *num.* 20. Et Imperium merum quod? *nu.* 21. Tres ſunt gradus Imperii meri, *nu.* 22. Alia Juriſdictionis ſimplicis, & Imperii mixti, ac meri, definitio, *num.* 23. De Jure Canonico, an detur Imperium merum? *n.* 25. Et quæ ad iſtud ſpectent? *n.* 26.
3. Imperatoris electi approbatio pertinet ad Romanum Pontificem, T. 5. *n.* 574.
5. Imperatores, & Reges non poſſunt excommunicari, vel aliâ cenſurâ ligari ab Epiſcopo, T. 39. *num.* 20.

IMPOSITIO.

1. Impoſitio manûs, ſi præmittatur in Ordinatione Diaconi, vel Sacerdotis, eſt cautè ſupplenda, T. 16. *n.* 10. *& ſeqq.* Et quâ ratione ea ſit ſupplenda? *n.* 15. *&* 17. *ac ſeqq.* Vide infrà ℣. *Sacramenta.*